

El sistema d'eixos de coordenades.

20 de juliol. Un 20 de juliol molt mogut. Les vacances comencen per a tothom, i el sistema d'eixos de coordenades està ple de rebombori. Són tres funcions completament diferents les que han iniciat aquest enrenou i les que protagonitzen la història.

Funció Lineal.

-Pare, falta molt?

-Pare, per on anem?

-Nois ja us he dit que encara ens falta per arribar a P (56,89), i que podeu tenir paciència, però si voleu parem aquí.

-Visca! On estem, pare?

-Això pare, a quin lloc parem?

-Parem a un lloc fascinant. A l'origen del nostre món. El punt (0,0)!

-Però si sempre parem aquí! Cada any, anant de vacances parem aquí! I sempre passa el mateix!

-És veritat! Sempre ens trobem gent de tota mena, i, la veritat, és que mi, els turistes que baixen del 2n quadrant al 4t no em fan cap gràcia!

-Prou! Estic fart dels vostres renecs! A la vostra mare i a mi ens ha cotat molt planificar aquest viatge, així que no ho esquerreu! Tu que n'opines, estimada?

-Doncs el mateix que tu, estimat. Em vaig passar dies calculant la pendent que necessitaríem per arribar on voleu però que ens sortís econòmic! L'únic punt de l'eix d'ordenades que no es paga és aquest, però vosaltres preferiu evitar-lo per no trobar-vos gent que "us molesta". Però què us heu cregut que sou? Una funció afí? Prou de queixar-se ja! Entesos?

-Entesos mare.

-Entesos pare.

Funció Afí.

-I bé, ara em dieu on anem?

-Sí, sí. Anem a... P (57, -69).

-Què?!?!?!?!?

-Què passa? Que no et fa il·lusió?

-No, mare, no em fa il·lusió. Anem al 4t quadrant!

-Escolta a la teva mare, fill. Ella s'esforça durant tot l'any per treballar, i ens ha aconseguit un hotel a P (0, 100). Què? Ara les vacances no et semblen tan avorrides ni miserables i simples. Eh?

- Estic al·lucinat! He llegit que el punt (0,100) és tan exclusiu que poca gent arriba a representar-lo en el pla, ni molt menys passar-hi. Gràcies!!!

- I això no és tot fill. El teu pare i jo hem parlat amb l'hotel perquè estiguem només aparellats i convivint amb els de la nostra espècie: Els positius! No ens haurem ni acostar als negatius! Quin fàstic! Odio aquells nombres! Perquè han d'anar sempre amb el símbol de resta al davant? Què s'han cregut? Que són una operació?

-Mare, és que no sé com dir-te això... Saps la novia de la que et vaig parlar? Doncs bé, és un 50, com jo, però amb un – al davant. És un -50.

-Noooooooo!!!! La meva descendència serà negativa! No us caseu! Ho prohibeixo! Un -2500! Què dirà la gent del carrer? Em veurà passejar a mi, a aquest 10 tan elegant, amb un vulgar i simple -2500! Saps què? Si continues amb ella, no vindràs de vacances amb nosaltres!

-Doncs em quedo al 2n quadrant! Em sap greu, però prefereixo l'amor a viure com un positiu!

-Com pot ser!?!?!?!? Ha saltat! És que, com el podem haver malcriat així. Un -50. E què ens faltava. Això és culpa teva!

-Meva?

-Sí, va ser teva la idea de viure al 2n quadrant. Aprèn a conviure amb nombres negatius! La frase que em vas dir per convencem. I ara, mira on m'has portat! A un destí en el que estic obligada a fer de iaia d'un trist i patètic -2500! Al·lucino!

-Mira, fem una cosa. Anem al punt (0, 100) i allà ens relaxem, prenem unes copes i acte seguit trobarem una solució. Però sense alterar-nos. Entesos?

-Entesos. Sobre això de les copes, convides tu, veritat?

Funció Constant.

-On anem?

-Tranquil...

-On anem?

-Tranquil...

-On anem?

-Tranquil...

-On anem?

-Fins a l'infinit...

-Què?!?!?!?

-On volies que anéssim?

-Al 1r quadrant! Ja saps que és el meu somni!

Però no podem! Estem destinats a situar-nos a un lloc paral·lelament a l'eix d'abscisses.

-I per què?

-Per què? Vols que et torni a explicar la història?

-No...

-Hi havia una vegada el nostre avantpassat anomenat Constantí...

-Ja comencem...

-Aquest avantpassat va voler desafiar les normes dels eixos de coordenades i va intentar donar una volta a un d'ells. Què insensat! Com a càstig, els dos Déus, x i y , amb l'ajuda del seu amic secret, z , van condemnar al meu rebesavi a que ell i que tota la seva descendència hagués de fer sempre el mateix recorregut per la x , però que mai pogués avançar per la y . Ho entens ara?

-Sí pare, sí. Ho entenc. Gràcies per explicar-m'ho per enèsima vegada.

-De res home, de res. Vinga, pròxima parada: P (159,-78).